

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 552/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného VESTENICKÁ & BD advokátka kancelária, s. r. o., Ševčenkova 5, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 10T/31/2023 na hlavnom pojednávaní konanom 5. augusta 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na obhajobu podľa čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10T/31/2023 na hlavnom pojednávaní konanom 5. augusta 2025. V petite podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vyslovil porušenie označených základných práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10T/31/2023, prikázal okresnému súdu zopakovať hlavné pojednávanie, priznal mu primerané finančné zadostučinenie 1 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z obsahu sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že je na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava pod sp. zn. Pv 117/22/2204 z 3. augusta 2023 v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 10T/31/2023 trestne stíhaný v bode 1 podanej obžaloby pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona a v bode 2 podanej obžaloby pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona. Okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 10T/31/2023 opatrením zo 16. júna 2025 ustanovil sťažovateľovi obhajkyňu

JUDr. Janu Obertovú a nariadil prvý termín hlavného pojednávania vo veci na 5. august 2025. Sťažovateľ 30. júla 2025 oznámil okresnému súdu, že si 29. júla 2025 zvolil obhajkyňu JUDr. Júliu Vestenicú, ktorá požiadala 5. augusta 2025 okresný súd o odročenie termínu hlavného pojednávania z dôvodu (i) nezachovania zákonnej lehoty aspoň 5 pracovných dní na prípravu na hlavné pojednávanie podľa § 247 ods. 1 Trestného poriadku a (ii) nezabezpečenia kópie vyšetrovacieho, resp. súdneho spisu, v dôsledku čoho sa tak nemohla riadne pripraviť na hlavné pojednávanie konané 5. augusta 2025 a zabezpečiť obhajobu sťažovateľa. Okresný súd návrhu zvolenej obhajkyne sťažovateľa nevyhovela a postupom podľa § 255 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie bez prítomnosti sťažovateľa ako obžalovaného, ktorého výpoveď z prípravného konania bola postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítaná.

3. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti vyjadril nespokojnosť s postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10T/31/2025, ktorý 5. augusta 2025 (i) vykonal hlavné pojednávanie bez jeho prítomnosti napriek tomu, že na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky, (ii) vykonal hlavné pojednávanie napriek nedodržaniu zákonnej lehoty na prípravu na hlavné pojednávanie podľa § 247 ods. 1 Trestného poriadku vo vzťahu k ním zvolenej obhajkyňi JUDr. Júlii Vestenickej, ktorej navyše (iii) nebol ani riadne sprístupnený súdny spis v predmetnej veci, v dôsledku čoho (iv) nemohla riadne vykonávať svoje povinnosti ako obhajca v trestnom konaní, čím došlo aj k porušeniu jeho základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy a podľa čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) dohovoru v primárnej rovine a v sekundárnej rovine aj k porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Okresný súd postupoval sťažovateľom namietaným postupom aj napriek tomu, že mu sťažovateľom zvolená obhajkyňa bezprostredne po svojom zvolení oznámila túto skutočnosť a požiadala o umožnenie nahliadnutia do súdneho spisu. Okresný súd si, naopak, „*nekriticky osvojil vyjadrenie prokurátora a bez rešpektovania zákonných práv sťažovateľa formálne vyhlásil splnenie podmienok na konanie hlavného pojednávania, hoci bol na danú situáciu opakovane upozornený a to rovnako aj ustanovenou obhajkyňou, čím jednoznačne zavinil zásah do zákonných práva sťažovateľa.*“.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Predmetom ústavnej sťažnosti je posúdenie porušenia základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na obhajobu podľa čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10T/31/2023, keď 5. augusta 2025 došlo k vykonaniu hlavného pojednávania vo veci (i) bez prítomnosti sťažovateľa ako obžalovaného aj napriek tomu, že na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky podľa § 255 ods. 2 Trestného poriadku, (ii) nedodržaním zákonnej lehoty na prípravu na hlavné pojednávanie podľa § 247 ods. 1 Trestného poriadku vo vzťahu k zvolenej obhajkyňi, ktorej navyše (iii) nebol ani riadne sprístupnený súdny spis v predmetnej veci, v dôsledku čoho tak (iv) nemohla riadne vykonávať obhajobu sťažovateľa ako obžalovaného.

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 140 ústavy podrobne o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť, pričom posudzoval, či jej prijatiu na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, ústavný súd uznesením ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde je ústavná sťažnosť neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

9. Ústavný súd poukazuje na to, že jeho právomoc rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Zmysel a účel princípu subsidiarity, ktorý je vyvoditeľný z čl. 127 ods. 1 ústavy, spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a podľa svojej povahy ani nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Koncepcia konania o ústavnej sťažnosti je založená na tom, že predstavuje subsidiárny procesný prostriedok na ochranu ústavou zaručených základných práv a slobôd. Ústavný súd nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov či iných orgánov verejnej moci, a preto nemôže nahrádzať ich činnosť. Jeho úlohou je v súlade s čl. 124 a nasl. ústavy ochrana ústavnosti, a nie tzv. bežnej zákonnosti, resp. protiprávnosti. Z tohto pohľadu je nevyhnutnou podmienkou konania, ktorá musí byť pred podaním ústavnej sťažnosti splnená, vyčerpanie všetkých procesných prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho práv poskytuje.

10. Právomoc ústavného súdu je vybudovaná na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených, ktorých eventuálnu protiústavnosť už nemožno zhojiť inými procesnými prostriedkami, resp. už nie je možná náprava iným spôsobom. Teda právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy predstavuje *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý sa uplatní až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Ústavná sťažnosť nemá byť podávaná z dôvodu „procesnej opatrnosti“ fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ale až vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže reálne domôcť ochrany svojich práv u ostatných orgánov verejnej moci. Postavenie ústavného súdu tak možno obrazne prirovnať k „záchrannej brzde“, ktorú je možné použiť až vtedy, ak zlyhajú všetky obvyklé a predvídané prostriedky na zabránenie vzniku hroziacej ujmy, teda zabránenie porušenia ústavných práv.

Konanie o ústavnej sťažnosti však nie je a ani nemôže byť pomyselnou „skratkou“, ktorou by bolo možné obchádzať konanie už vedené, resp. ktoré môže byť vedené na návrh sťažovateľa pred inými orgánmi verejnej moci.

12. Subsidiarita ústavnej sťažnosti má pritom dimenziu formálnu i materiálnu. Formálna dimenzia znamená, že sťažovateľ pred podaním ústavnej sťažnosti musí „formálne“ podať všetky prostriedky na ochranu práv, ktorými disponuje, a materiálnou subsidiaritou je myslené to, že tieto prostriedky odôvodní spôsobom, ktorý všeobecnému súdu umožní ústavnoprávny prieskum. Pokiaľ právny predpis ustanoví, že v určitej procesnej situácii je príslušný na rozhodovanie o právach a slobodách jednotlivca konkrétny orgán verejnej moci, bolo by zásahom do jeho právomoci a porušením princípu deľby moci (čl. 2 ods. 2 ústavy), pokiaľ by iný orgán o týchto právach rozhodoval bez toho, aby bola daná možnosť príslušnému orgánu na realizáciu jeho právomoci. Obidve tieto hľadiská preto treba reflektovať pri interpretácii a aplikácii jednotlivých inštitútov zákona o ústavnom súde, v danom prípade pre posúdenie prípustnosti ústavnej sťažnosti a príslušnosti ústavného súdu na jej prijatie na ďalšie konanie.

13. Z obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vyplýva, že sú „výsledkové“, čo znamená, že im musí zodpovedať proces ako celok (III. ÚS 33/04, IV. ÚS 163/05, II. ÚS 307/06, III. ÚS 421/2016, III. ÚS 855/2016, I. ÚS 517/2022, IV. ÚS 467/2025), v dôsledku čoho je možné právne účinným spôsobom namietat' ich porušenie v konaní pred ústavným súdom až po právoplatnom skončení daného konania, resp. uplatnení všetkých opravných prostriedkov v trestnom konaní, vrátane tých pochybení, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu. V nadväznosti na to ústavný súd stabilne judikuje, že trestné konanie od svojho začiatku až do konca je procesom, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií na ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ako aj vo veci konajúcich súdov naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietat' pochybenia znamenajúce porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu (III. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, III. ÚS 75/05, IV. ÚS 76/05, IV. ÚS 220/07, IV. ÚS 197/08, I. ÚS 314/09, IV. ÚS 166/2010, II. ÚS 425/2017, III. ÚS 156/2021, IV. ÚS 80/2022, IV. ÚS 407/2024, IV. ÚS 467/2025).

14. Sťažovateľ namietat' postup okresného súdu vo svojej trestnej veci spočívajúci v uskutočnení hlavného pojednávania vo svojej trestnej veci aj napriek nesplneniu zákonných podmienok na jeho vykonanie (§ 247 ods. 1 Trestného poriadku, § 255 ods. 2 Trestného poriadku). V dôsledku tohto postupu nemohla ním zvolená obhajkyňa riadne vykonávať svoje povinnosti obhajcu v trestnom konaní, čím tak došlo primárne k porušeniu jeho základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy a podľa čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) dohovoru a v sekundárnej rovine aj k porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd, vychádzajúc z čl. 127 ods. 1 ústavy v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde, konštatuje, že sťažovateľom namietaný procesný postup okresného súdu (pre tvrdený rozpor s viacerými ustanoveniami Trestného poriadku a porušujúci v súhrne jeho práva na obhajobu) je namietateľnou chybou konania v kontexte možného zrušenia rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, resp. v konečnom dôsledku (pre prípad neúspechu v odvolacom konaní) dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (ak bude pre sťažovateľa na základe výsledku konania aktuálne uplatniť opravný

prostriedok). Za daných okolností nie je prípustné, aby bolo ústavnou sťažnosťou vstupované do právomoci všeobecných súdov pri výklade procesných noriem podústavného práva, pretože v tomto štádiu konania nie sú vyčerpané právne prostriedky, ktoré sťažovateľovi Trestný poriadok priznáva na ochranu jeho ústavných práv.

15. Navyše, z obsahu samotnej zápisnice okresného súdu z hlavného pojednávania z 5. augusta 2025 v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 10T/31/2023 vyplýva, že na 28. október 2025 je nariadený ďalší termín hlavného pojednávania, na ktorý je predvolaný aj samotný sťažovateľ a naplánované dokazovanie výsluchmi znalcov a poškodeného. V dôsledku toho bude mať sťažovateľ možnosť v plnej miere predostrieť svoju obhajobnú stratégiu aj za pomoci ním zvolenej obhajkyne a eventuálne dosiahnuť aj opakovanie dokazovania vykonaného na predošlom hlavnom pojednávaní, čo plne korešponduje s optikou ústavného súdu o posudzovaní výsledkovosti trestného konania (odsek 13 tohto odôvodnenia). Ak nebudú také návrhy úspešné, platí to, čo je uvedené v predchádzajúcom odseku.

16. S ohľadom na uvedené ústavný súd odmieta sťažovateľom podanú ústavnú sťažnosť z dôvodu neprípustnosti podľa § 56 ods. 2 písm. d), § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. októbra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu